

UNINTENDED

En enakter
av Ingrid Johanne Børresen

15. februar 2008

Adam, 19 år, sitter med gitaren sin oppå en vaskemaskin i en vaskeskjeller i studentbyen han bor i. Han venter på at maskinen skal bli ferdig, og sitter og spiller mens han synger lavt for seg selv. Det er ingen andre i rommet. Etter litt kommer **Sofie**, 18 år, inn, bærende på en stor kleskurv. Hun kikker bort på Adam, og han stopper å spille. Hun har tydelig rødkantede øyne.

SOFIE (hest)

Nei, ikke stopp for min del, det var fint.

Adam smiler forsiktig og begynner å spille igjen. Sofie begynner å sortere klesvasken med skjelvende hender. Nå og da hoster hun litt. Adam kikker bekymret opp på henne et par ganger, men fortsetter spillingen.

ADAM (lavt)

Går det bra med deg?

SOFIE

Hva?

ADAM

Jeg spurte om det går bra med deg?

Sofie snur seg vekk, prøver å tørke øynene uten å vise det.

SOFIE

Jada, det går helt fint.

Adam nøler. Vurderer å hoppe ned fra maskinen og gå bort til henne, men ombestemmer seg i siste liten. Plutselig snur Sofie seg brått mot ham.

SOFIE

Tror du på sjelevandring?

ADAM (*forbløffet*)

Eh, jeg vet ikke helt? Sjelevandring?

SOFIE

Ja. At når noen dør vandrer sjelen deres videre til en annen kropp.

Adam har nå helt sluttet å spille på gitaren.

ADAM

Det kan godt hende det er mulig...?

SOFIE

Men tror du på det?

ADAM (*nølende*)

Det virker kanskje litt søkt?

SOFIE (*sukker*)

Ja, det gjør det. Kan du spille på gitaren igjen?

Adam ser nysgjerrig på henne, men begynner å spille igjen uten å protestere.

SOFIE

Er du kristen?

ADAM

Erm, foreldrene mine er det, men jeg vet ikke helt selv.

SOFIE

Er visst mye du ikke vet.

ADAM

Det virker sånn.

SOFIE

Så du tror ikke på et liv etter døden?

ADAM

Jeg ve- (*avbryter seg selv*) Jeg har ikke tenkt så mye over det faktisk.

Pause.

SOFIE

Livet vi lever nå... Det må vel være en mening ved alt? Tror du det er en grunn til at vi er født? Tror du vi er her for å utføre en oppgave?

ADAM

Har du alltid for vane å stille fremmede folk spørsmål om liv og død?

SOFIE

Du er ikke fremmed, Adam.

Adam stirrer overrasket på henne.

ADAM

Hvordan vet du hva jeg heter?

SOFIE

Vi går på samme Universitet, Adam, vi bor i samme hybelbygg.

ADAM

Jeg har ikke lagt merke til deg før.

SOFIE

Jeg har vært mye borte.

Pause.

SOFIE

Har livet en mening? Har ditt liv en mening?

ADAM

Kanskje det? Ja, jo, det er sikkert en mening med at vi er her.

SOFIE

Men hva om du ikke rekker å fullføre oppgaven?

ADAM

Hva mener du?

SOFIE

Jeg mener, kan det skje at livet ditt er over før du har fått gjort oppgaven din?

ADAM

Om det er planlagt at vi skal utføre en oppgave, er vel livslengden vår medregnet i planen?

SOFIE

Så du tror på skjebnen? At alt er forutbestemt?

ADAM

Jeg gjør vel det da.

SOFIE

Hvis du fikk vite at du skulle dø om under to måneder. Hva ville du gjort da?

ADAM

Herregud, jeg aner ikke! Reist kanskje? Sluttet på skolen i alle fall. Tilbrakt tid med de jeg er glad i.

SOFIE

Det er det alle sier.

ADAM

Hva sier alle?

SOFIE

At de ville reist. Det er standardsvaret. Å se verden.

ADAM

Hva ville du gjort da?

SOFIE

Jeg ville levd. Ikke sittet på et fly i en evighet i alle fall. Kanskje sperret meg inne på rommet mitt og spist sjokolade. Eller sunget foran hele skolen. Kjøpt en ballkjole. Gått barbeint. Danset med noen uten musikk. Hatt sex.

ADAM

Det var da voldsomt.

Pause.

SOFIE

Elsker du noen?

ADAM (ser rart på Sofie)

Jeg er da glad i familien min... Ja, jeg elsker vel dem.

SOFIE

Nei, jeg mener som en jente... Eller en gutt. Om du kjører på den siden.

ADAM

Jeg har ingen kjæreste, nei. Og jeg kjører ikke på den siden.

SOFIE

Har du hatt kjæreste før?

ADAM (*brydd*)

Nei, jeg har ikke det.

SOFIE

Du har aldri blitt kysset før?

ADAM

Nei...

SOFIE

Så da, om du skulle dø om to måneder, så ville du dø uten å ha opplevd kjærlighet? Fra noen utenom familien?

ADAM

Jeg skal ikke dø om to måneder...

SOFIE

Det kan man aldri vite!

ADAM

Hva er du, Svartedauden?

SOFIE

Ikke tull, dette er viktig.

ADAM

Hvorfor? Hvorfor er det viktig at jeg sitter her og svarer på psyko spørsmål fra deg?

SOFIE

Fordi jeg skal dø.

Adam sperrer opp øynene og måper. Han glir forsiktig ned fra vaskemaskinen og går mot Sofie.

ADAM

Herregud.

SOFIE

Jeg tror det er lite hjelp å få derfra nå.

ADAM

Hvordan...?

SOFIE

Jeg har kreft.

ADAM

...Du har kreft.

SOFIE

Ja. Og i dag fikk jeg vite at jeg ikke blir bra igjen.

ADAM

Herregud.

SOFIE

Der sa du det.

Sofie setter seg sakte ned på gulvet inntil den ene veggen i vaskekjelleren. Adam tar med seg gitaren og setter seg ned ved siden av henne. Sofie stirrer stivt fremfor seg.

SOFIE

Jeg har dårlig tid.

ADAM

Hva?

SOFIE

Til å finne meningen med livet mitt. Til å utrette noe meningsfullt.

ADAM

Hvordan vet du at du ikke allerede har gitt livet ditt mening, da?

SOFIE

Da ville jeg følt det.

ADAM

Du ville følt det?

SOFIE

Ja, jeg ville visst at det var nok nå. Som med gamle mennesker som sovner inn. De er så fredelige, de har levd et langt liv og vet at de har gjort det de skulle. De vet at de har betydd noe for noen.

ADAM

Du har da helt sikkert betydd noe for noen!

SOFIE

Ikke på den samme måten.

ADAM

Hvilken måte tenkte du på da?

SOFIE

Noe folk ville huske meg for.

ADAM

Jeg kommer i alle fall til å huske deg.

SOFIE

Noe betydningsfullt.

ADAM

Som?

SOFIE

Det er det jeg ikke vet.

ADAM

Jeg vet ikke hva jeg skal si.

SOFIE

Det er det få som vet.
Pause.

SOFIE

Tid.

ADAM

Hva?

SOFIE

Alt handler om tid.

ADAM

Alt?

SOFIE

Ja, alt. Uten tid er vi ingenting.

ADAM

Tror du at du blir ingenting?

SOFIE

Kanskje.

ADAM

Kanskje meningen din ligger i et senere liv.

SOFIE

Meningen ligger i hvert eneste liv.

ADAM

Kanskje meningen er at du skal sitte her med meg og snakke om dette.

SOFIE

Kanskje meningen aldri kommer.

ADAM

Kanskje meningen har vært?

SOFIE

Jeg vil ikke dø.

ADAM

Jeg vil ikke at du skal dø.

SOFIE

Du kjenner meg ikke.

ADAM

Jeg gjør det nå...

SOFIE

Bare en del av meg.

ADAM

Det er nok.

Pause.

ADAM

Burde du være her?

SOFIE

Burde jeg være noe sted?

ADAM

Du har akkurat fått vite at du skal dø, og det første du gjør er å vaske klær?

SOFIE

Man må ha rene klær selv om man skal dø.

ADAM

Vil du ikke gjøre alle de tingene du snakket om?

SOFIE

Ikke akkurat nå.

ADAM

Hva vil du akkurat nå?

SOFIE

Sitte her med deg.

ADAM

Hvorfor?

SOFIE

Det er varmt på gulvet.

Pause.

Sofie lener seg frem og kikker på gitaren til Adam.

SOFIE

Kan du "Unintended"?

*Adam nikker, smiler og begynner å spille "Unintended" av Muse.
Scenen blir svart.*